

<b>ALKOTMANYBIROSAG</b>	
Ügyszám: <b>IV/ 00581 - 2 / 2020</b>	
Érkezett: <b>2020 JÚN 08.</b>	
Példány: <b>1</b>	Kezelőiroda: <b>Dr. Litresits András</b>
Melléklet:	

A DOKUMENTUMOT  
ELEKTRONIKUS ALÁÍRASSAL LÁTTA EL:



Az Alkotmánybíróság Hivatalának 2020. március 18. napján megküldött **XX-1/00592-1/2020** iktatószámú és a 2020. június 04. napján megküldött **XX-1/00592-3/2020** iktatószámú elektronikus válaszlevelei alapján a [hianypotlas@mkab.hu](mailto:hianypotlas@mkab.hu) e-mail cím útján

**Ügyszám: IV/581/2020**

**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (Litresits Ügyvédi Iroda: [REDACTED])

[REDACTED] által képviselt [REDACTED]

[REDACTED] jelen beadványomhoz az /I. számú felhivasnak és a fenti elektronikus levelezésnek megfelelően csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az alábbi

**kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszt**

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.IV.21.268/2019/5. (és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.371/2019/3.)** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően **azokat** semmisítse meg.

**Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**

**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A **2018. december 26**-ai sajtó-helyreigazítási kérelmemben, majd annak eredménytelensége (alperes rossz szokásához híven nem válaszolt) miatt a **2019. január 15**-ei keresetemben az alábbi helyreigazítás közzétételére kértem kötelezni az alperest:

[REDACTED]

Az elsőfokú bíróság a keresetemnek teljes egészében helyt adott, és az általam kért módon és tartalommal a helyreigazítás közzétételét elrendelte és a **2019. február 27.** napján kelt

ítéletének indokolásában a józan észnek és a köznyelvnek, azaz az **átlagolvasónak megfelelően** kifejtette, hogy

ld. 4. oldal utolsó 2 bekezdése:

„A perbeli cikk mind a címében mind **egész tartamában úgy állítja be** a [REDACTED] a felperes által vezetett leányvállalatnak juttatott pénzeket, mintha azok **nem valós** gazdasági tevékenység ellentételezéséül szolgáltak volna, illetve azok jelentős részének a sorsáról a felperes nem tudott volna számot adni, azt sejtetve ezáltal, hogy annak egy részével a felperes, vagy rajta keresztül más személyek jogellenesen gazdagodtak.

A kifogásolt rész **elviakban értelmezhető** a havi rendszerességgel átutalt pénzekre és a törzstőke csökkentésre is. A bíróság álláspontja szerint **azonban nem a közvetlenül megelőző** törzstőke csökkentés vonatkozásában értelmezendő (melyre a felperes ténylegesen nem emlékezett) hanem a korábban említett havi 1-20 milliós tételek tekintetében, mivel egyértelműen a pénz sorsát illetően fogalmazza meg az állítását.

ld. 5. oldal első bekezdése:

„A **felperes** az alperesi állítással szemben **azonban érdemi adatokkal szolgált a vallomásaiban** arról, hogy a tulajdonostól sajátos módon kölcsönként kapott összegek valós gazdasági teljesítések ellentételezéseként jelentkeztek, melyekből a társaság a működési költségeit fedezte. Az, hogy a felperes nem emlékezett **hat év távlatából**, hogy valamennyi számla ellentételezése megtörtént-e irreleváns abból a szempontból, hogy a megkapott és valódi teljesítéssel és számlával fedezett pénzeket mire fordították. **Szintén lényegtelen** a kifogásolt állítás tekintve, hogy a társaság törzstőkéje változott-e, hogy miért kölcsön formájában történt az ellentételezés, továbbá, hogy a Zrt. fizetéseképtelenné válásakor a két cég közötti elszámolás egyenlege milyen volt.”

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetemet elutasította, a **2019. június 06.** napján kelt jogerős ítélet szerint önmagában az, hogy a büntetőügyben a felperes részletes tanúvallomást tett, még nem teszi okszerűtlenné a perbeli kijelentést, a jogerős ítélet indokolásának 5. oldal 3. bekezdésében kifejtette, hogy

„A perben a felperesi tanúvallomást nem cégjogi, illetve büntetőjogi szempontból kellett értelmezni, hiszen az a per kereteit meghaladná. Csupán abban kellett állást foglalni, hogy a felperes tanúvallomásában szereplő nyilatkozatok alapján az alperes okszerű következtetést vont-e le. A fent részletezettek alapján pedig annak közlése, hogy a felperes „amikor a perben beidézték..., nem emlékezett a pénz sorsára” **nem teljesen okszerűtlen**,

**a logikus gondolkodás szabályaival ellentétben nem álló** – tényállításként megjelenő – következtetés."

A felülvizsgálati kérelmem alapján eljáró Kúria a jogerős ítélet hatályában fenntartotta, a **2019. október 16.** napján kelt ítéletének indokolásának [25] pontjában kifejtette, hogy

*„A jelen esetben a Kúria szerint érdemben a jogerős ítélet végezte el a szövegösszefüggés megfelelő értelmezését. Okszerűen, logikai hiba nélkül vezette le azt a Kúria szerint, hogy **tényállítás formájában ugyan, de alapvetően véleményt formált** az alperes a felperes tanúvallomásáról. Ennek a véleménynek valóban volt tényalapja annyiban, hogy a felperes a büntetőügy tárgyalásán tett tanúvallomásában több lényegesnek tekinthető kérdésre nem tudott választ adni, illetve úgy nyilatkozott, hogy bizonyos adatokra, körülményekre ma már nem emlékszik. Miután a felperes az adott időszakban a kérdéses gazdasági társaságnak felelős vezetőjeként tevékenykedett, ezért a Kúria szerint a véleménynyilvánítás szintjén kritizálható az, ha bizonyos adatokra nem tudott visszaemlékezni, függetlenül attól, hogy **valóban jelentős időmúlás következett be**. Véleménynyilvánítás esetén pedig a bíróságnak a sajtó-helyreigazítási eljárásban nem kell vizsgálnia azt, hogy a kifejtett vélemény egyébként kiegyensúlyozott-e vagy sem, egy közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemény, annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül élvezi a szabad véleménynyilvánításhoz való jog védelmét. Nem állította a perbeli cikk, hogy a felperes által vezetett gazdasági társaság ne végzett volna valós gazdasági tevékenységet, „sejtetések” pedig nem képezhetik sajtóhelyreigazítás tárgyát. Megállapítható volt tehát, hogy a jogerős ítélet helytállóan utasította el a felperes keresetét. Mindezekre figyelemmel a Kúria az érdemben helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.”*

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget **kimerítettem**.

A **Fővárosi Ítéltábla** 2019. június 06. napján kelt **2.Pf.20.371/2019/3.** számú ítélete ellen 2019. augusztus 19. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő a Kúriához. A Kúria 2019. október 16. napján kelt **Pfv.IV.21.268/2019/5.** számú ítélete ellen további felülvizgálatnak nincs helye.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2019. október 16. napján kelt **Pfv.IV.21.268/2019/5.** számú ítéletét **2019. december 18. napján vette át** az engem képviselő ügyvédi iroda nevében személyesen eljáró ügyvéd elektronikus kézbesítés alkalmával, ezért a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos törvényes határidő **2020. február 17.** napján (hétfőn) járt volna le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pertörténet során ismertetett elsőfokú- és másodfokú eljárásokban, valamint a kúriai felülvizsgálati eljárásában **felperesként** vettem részt, ezért a jogaimat és érdekeimet azon eljárásokban is érvényesítettem **közvetlen érintettségem** miatt, melyet a nevezett eljárásokban előterjesztett beadványaim tartalmaznak.

Az indítványozói jogosultságomat az **Abtv. 27. §**-ára alapítom, figyelemmel arra, hogy a jelen indítvánnyal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés/ek az általam kezdeményezett eljárásban, alapvető jogaim, az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmeivel születtek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontja alapján „A határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzétételét **csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható.**”

**Tisztességes-e az olyan bírósági eljárás,** ami a Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontja ellenére teret enged alperes utólagos bizonyításának, úgy, hogy alperes a sajtóhelyreigazítási kérelemre nem reagált, azt nyomban nem cáfolta meg és a sajtóperes bírósággal szerzetteti be a védekezésének alapjául szolgáló bírósági jegyzőkönyvet?

**Megfelel-e a jogalkotói célnak és a józan észnek és a jóhírnév alkotmányos védelmének,** hogy a sajtóperben a bíróságok teret engednek az alperes utólagos szabad bizonyításának és nemcsak azt vizsgálják, amivel alperes hitelt érdemlő módon már a perbeli cikk megjelenésének a napján rendelkezett?

**Megfelel-e a jogalkotói célnak és a józan észnek és a jó hírnevem alkotmányos védelmének,** hogy a sajtóperben a bíróságok szerint az érintett cég felszámolását követően több, mint 6 évvel később tanúként érdemi (4,5 oldalas) tanúvallomást lehet

újságírói véleménynek tekinteni és jogszerűen úgy összefoglalni, hogy „**nem emlékezett a pénz sorsára**”

Megfelel-e az Smtv. 12. §-ában rögzített jogalkotói célnak (sajtó-helyreigazítás) és a józan észnek és a tisztességes eljárásból fakadó kellő mélységű indokolásnak a „**...tényállítás formájában ugyan, de alapvetően véleményt formált...**” kúriai fordulat (ld. 5. oldal [25] pont)?

## 2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

### I. cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a **feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan**, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

### VI. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz**, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét tiszteletben tartsák**. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása **nem járhat** mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

### IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a **véleménynyilvánítás** szabadságához

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása **nem irányulhat** mások emberi méltóságának a megsértésére.

(6) A **sajtószabadságra**, valamint a médiaszolgáltatások, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervre vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.

### XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben** a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, **ésszerű határidőn belül** bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság **jogerős határozata** nem állapította meg.

## **28. cikk**

A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával** és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

**Abtv. 29. §** Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést **érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség**, vagy **alapvető** alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

**Abtv. 52. § (1b)** Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén **az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét**,

## **7/2013. (III.1.) AB határozat**

„[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás** tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit **kellő alapossgal megvizsgálja**, és ennek értékeléséről **határozatában számot adjon**.

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indokolásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit **kellő mélységben** vizsgálja meg, és ennek **indokait döntésében részletesen** mutassa be.”

### 3/2015. (II. 2.) AB határozat

„[21] ...Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az **Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel** - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a **szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.**”

### 20/2017. (VII. 18.) AB határozat

[23] „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. **A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.** Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

**Eljárásjogi szempontból a jó hírnevem és tisztességes eljárás sérelme (a sajtóperre vonatkozó speciális szabályok figyelmen kívül hagyása, indokolási kötelezettség megsértése):**

A Kúria a **jó hírnevemre** vonatkozó alapvető jogom (VI. cikk) és az alperest megillető véleménynyilvánítás, illetve **sajtószabadság** (IX. cikk) és a negyedik Alaptörvény módosítással beiktatott IX. cikk (4) bekezdésének **egybevetése, mérlegelése avagy ütköztetése során** (bár nincs arra utalás az ítéletben, hogy az megtörtént) nem vette figyelembe, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében az alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható (ld. **1/2013. (I. 7.) AB határozat [65]** bekezdése).

A jelen panaszomhoz mellékelt Fővárosi Ítélet tábla 2.Pf.20.798/2019 ügyszám alatt (2020. január 09. napján) helyben hagyott (jelen panaszomhoz mellékelt) **Fővárosi Törvényszék 27.P.21.233/2019/6.** számú ítéletének indokolásának 4. oldalán rögzítette, hogy

„Az alperesi indítvány megalapozatlansága a **sajtóperre vonatkozó speciális szabályokra** tekintettel különös egyértelműséggel megállapítható.”

„A **Pp.495.§ (2) bek. c) pontja** alapján a sajtószerv csak akkor tagadhatja meg a helyreigazítás pert megelőző kérelemre történő közzétételét, ha a kérelemben előadottak valóságát nyomban cáfolni tudja, azaz a sajtószervnek a közzései valóságát alátámasztó bizonyítékokkal legkésőbb az előzetes helyreigazítási kérelem közzétételére nyitva álló határidő lejártáig rendelkezni kell. Ennek megfelelően a **sajtóper nem lehet fóruma annak, hogy az alperesi szerkesztőség utólag kísérelje meg összeszedni állításait megalapozó bizonyítékait.**”

Jelen sajtóperben ugyanakkor a Kúria a 2019. augusztus 19. napján kelt felülvizsgálati kérelmem 3-4. oldalán (ld. IV/A) pont) kifejtetteket **önkéntesen a józan észbe és a tisztességes eljárásba ütköző módon figyelmen kívül hagyta**, ezen részletes, alább idézendő eljárásjogi érvelésemre nem cáfolta, a **7/2013. (III.1.) AB határozat** indokolásának [34] és [38] bekezdéseibe ütköző módon **nemhogy kellő, hanem semmilyen mélységben nem adott számot határozatában felülvizsgálati kérelem IV/A) pontjának értékeléséről**, tkp. arról, hogy miért ne kellene figyelemmel lenni arra a sajtóperre vonatkozó speciális eljárásjogi helyzetre, hogy egyrészt a közigazgatási perekhez hasonlóan (a határozat meghozatala napján fennálló tényállás és jogi minősítés az irányadó) **a cikk megjelenésének napján rendelkezésre álló** alperesi bizonyítékok lehetnek csak a sajtóper bizonyítási eljárás tárgya, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (2) bekezdésének c) pontja úgy szól, hogy „A határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzétételét **csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható.**”, tehát a sajtóperben sem érvényesülhet a „szokásos” szabad bizonyítás elve.

Jelen sajtóperben megállapítható, hogy az **alperes nem cáfolta meg nyomban** a sajtóhelyreigazítási kérelmemben előadottakat (arra semmilyen módon nem reagált), továbbá a keresetemet elutasító jogerős ítélet és az azt hatályában fenntartó kúriai ítélet „alapja” egy olyan jegyzőkönyv, amihez a jelen sajtóperben jutott hozzá alperes, ergo a cikk megjelenésének a napján nem rendelkezett vele, mégis felperes lett a pervesztes, azaz az álláspontom szerint a jogellenes (ld. Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontja) **utólagos, alperesi iratok nélküli** bizonyítási indítványa a sajtóperben a józan észbe és a tisztességes eljárásba ütköző módon eredményre vezetett, ami sérti a jóhírnevemet is.

Ezen túlmenően, mint arra már fentebb utaltam, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a **feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható**; mint arra a **3/2015. (II. 2.) AB határozat [21] pontja** is



rávilágított, hogy a jogalkalmazóknak, így a Kúriának is figyelemmel kell lenni arra, így a jogalkotói cél (Smtv. 12. §) és a józan ész és a jóhírnevem rovására nem élvezhet elsőbbséget a véleménynyilvánítás alkotmányos joga, figyelemmel az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésére is.

A Fővárosi Törvényszék, a Fővárosi Ítéletábla és a Kúria ítélete tehát a Szegedi Járásbíróság felperes **2016. június 27. napján** tanúként, a [REDACTED] **felszámolása előtti időszakára**, úgy, hogy a felszámolás kezdete: **2010.06.24.** napja volt) történt meghallgatását rögzítő /96. sz. tárgyalási jegyzőkönyv tartalmát értékelte tévesen, jogellenes módon figyelmen kívül hagyták a józan észt, a magyar nyelv szabályait, a társadalmilag kialakult közfelfogást és a szavak általánosan elfogadott jelentését és egyszerű, valótlan tényállítást tényállítás formájában megjelenő következtetésnek minősítette.

**Ismételten kiemelem, hogy alperes a perbeli cikk megjelenése napján (vagy azt megelőzően) nem rendelkezett** a Szegedi Járásbíróság felperes 2016. június 27. napján tanúként történt meghallgatását rögzítő /96. sz. tárgyalási jegyzőkönyvével, így fogalma sem volt arról, hogy felperes a bírósági tárgyaláson milyen tartalmú nyilatkozatokat tett.

**Már a sajtóhelyreigazítási kérelmem** 2. oldal közepén hivatkoztam ezen szegedi jegyzőkönyvre, továbbá 2. oldal 5. bekezdésében hivatkoztam a Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontjára.

Alperes (rossz szokásához híven) a sajtóperben, álláspontom szerint jogsértő módon, **utólag** (tkp. a gombhoz varrta a kabátot) próbálta bizonyítani a valótlan tényállításait, amelyet maga meg sem tudott tenni, a bíróság segítségét kérte (az alperesi ellenkérelem bizonyítási indítványai között szerepel a fentebb említett Szegedi Járásbíróság felperes tanúvallomását tartalmazó jegyzőkönyvének beszerzése), amit **az elsőfokú bíróság 64.P.20.151/2019/13. számú ítéletének 4. oldal első bekezdésében** rögzített is, miszerint

*„Az alperesi ellenkérelem szerint a kifogásolt állítás a valóságnak megfelel, mivel a felperes számos releváns kérdés tekintetében nem tudott érdemi felvilágosítással szolgálni a büntetőbíróságnak. **Az alperes indítványozta a felperes kötelezését a tanúvallomást rögzítő jegyzőkönyv csatolására, illetve annak beszerzését a Fővárosi Törvényszék 69 számú tanácsától,** mivel az ott folyamatban volt 20.153/2019. számú sajtóperben annak beszerzése korábban megtörtént. Az alperes vitatta továbbá a felperes kereseti kérelmét a közzététel módja tekintetében, arra hivatkozással, hogy a címlapon való megjelenítés a helyreigazítás duplikálásával járna.”*

Álláspontom szerint mind a jogerős, mind pedig a kúriai ítélet a Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontjába is ütközött, amikor olyan irat (szegedi jegyzőkönyv) alapján minősítette a perbeli cikket, ami nem állt rendelkezésre alperesnek, ahhoz alperes **csak jelen sajtóperben jutott hozzá**, így **fogalmilag kizárt**, hogy a perbeli cikk valóságalapja vagy bármilyen következtetése a cikk megjelenésekor a jogerős ítélet által az elsőfokú ítélettel szemben átértékelt szegedi jegyzőkönyvön alapult volna, mivel a perbeli

napján került közzétételre, alperesi jogi képviselő pedig a **2019. február 15.** napján megtartott bírósági tárgyaláson nyilatkozott úgy, hogy (ld. /8. számú jegyzőkönyv 1. oldal utolsó bekezdése-2. oldal első bekezdése)

**„Alperesi képviselő:**

*A bíróság tájékoztatását tudomásul véve, szóbaeli ellenkérelem kapcsán is úgy tudok nyilatkozni, hogy a korábban írásban előterjesztettek szerint tartja fenn alperes érdemi ellenkérelmét. Eszerint a kereset elutasítását azon az alapon kérjük, hogy a kifogásolt közlés a való tényeknek megfelel.*

*Ennek alátámasztásául a **felperes tanúvallomását rögzítő bírósági jegyzőkönyvet tudom megjelölni mint okirati bizonyítékot**, mellyel tudomásom szerint a felperes maga is rendelkezik, így a bizonyítási indítványunk elsődlegesen arra irányul, hogy a **bíróság a felperest kötelezze az okirat csatolására, másodlagosan a szükséges okirat beszerzését oly módon kérjük, hogy azt a bíróság a Fővárosi Törvényszék 69. számú tanácsát megkeresve** szerezze be, mivel tudomásunk szerint a 20.153/2019. számú ügyben a tanúvallomást tartalmazó okirat a bizonyítási eljárásban már beszerzésre került.”*

A jogerős és a kúriai ítélet a **tisztességes eljáráshoz** való jogomat is megsértve a fenti tényeket nem vette figyelembe, hanem **alperes kvázi utólagos** (perbeli cikk megjelenését követő) **bizonyítási indítványa alapján beszerzett jegyzőkönyv** alapján pervesztésemet állapította meg.

**Tartalmi szempontból történt jogsértés (a józan ész, a köznyelv, az átlagolvasó figyelmen kívül hagyása, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jó hírnevem és a IX. cikk (4) bekezdésében rögzített emberi méltóságom megsértése):**

A Kúria a 2019. augusztus 19. napján kelt felülvizsgálati kérelmem 5-7. oldalán (ld. IV/B) pont) kifejtetteket **önkényesen a józan észbe és a tisztességes eljárásba ütköző módon figyelmen kívül hagyta**, indokolásának [25] pontjában többek között maga a Kúria is úgy fogalmazott, hogy **„...tényállítást formájában ugyan, de alapvetően véleményyt**

**formált...**", ami álláspontom szerint a józan észbe és a jogalkotói célba is (Smtv. 12. §) ütközik, és súlyosan sérti tisztességes eljárás és a jóhírnevem alkotmányos védelmét.

A Kúria részére a felülvizsgálati kérelmem 5-7. oldalán (ld. IV/B. pont) kifejtettem, hogy

A Kúria is mérlegelése során **téves, jogsértő álláspontra** jutott, mert figyelmen kívül hagyta, illetve **a józan észnek megfelelő és a tisztességes eljárásra és a jó hírnevemre vonatkozó Alaptörvényben biztosított jogaimat megsértve társadalmilag kialakult közfelfogástól és a szavak általánosan elfogadott jelentésétől eltérően állapította meg**, hogy alperes *„...tényállítást formájában ugyan, de alapvetően véleményt formált...”,*

Pedig a Kúria részére **analógia** útján hivatkozom arra, hogy a Kúria Pfv.IV.21.392/2018/6. számú ítéletének indokolásának [26] pontjában rögzítette, hogy

*„A Kúria a felülvizsgálati kérelmet mindezek tükrében nem találta alaposnak. A Kúria szerint a kifogásolt kitétel nem véleménynyilvánítás, mind megjelenési formájában, mind tartalmában tényállítás, amely azt tartalmazza, hogy a jogszerű gyanú megfogalmazására jogosult hatóság meggyanúsította a felperest olyan bűncselekmény elkövetésével, amelynek külső megjelenési formája nagyszámú természetes személy megkárosítása, részükre munkabér vagy megbízási díj ki nem fizetése. **A tudósításnak a korábbiak szerint összhangban kell állnia az adott eljárás aktuális állásával**, ami a jelen esetben azt jelenti, hogy a gyanúsítás tartalmát **legalább köznyelvileg helyesen** kell megadni, vagy legalább azt megjelölni, hogy a nyomozás mely adata vagy irata alapozza meg a megjelölt gyanút. A bizonyítás ebben a körben az alperesi sajtószervet terhelte.”*

**Az biztosan köznyelvileg, az átlagolvasó szempontjából is helytelen, hogy felperes** hiszen az érintett cég felszámolási eljárásának megkezdését követően több, mint 6 évvel később tanúként érdemi (4,5 oldalas) tanúvallomást tett a Szegedi Járásbíróság előtt.

Az elsőfokú bíróság által beszerzett iratból tényként megállapítható, hogy a nyilvános tárgyaláson felperes elmondta, hogy az általa vezetett [REDACTED] teljes kapacitását lefedte a [REDACTED] kapott megrendelés. A vevő, [REDACTED] 60-90 napra fizetett [REDACTED]. Annak érdekében, hogy a Kft. működni tudjon,

havonta kölcsönt adott a saját tulajdonában álló cégnek, így [REDACTED] volt fedezete a szállítói kötelezettségei teljesítésére. A kapott kölcsönök kompenzálásra kerültek a [REDACTED] állított vevői számlákkal.

**Hiába emeltem ki a Kúriának azt is**, hogy az elsőfokú bíróság (**nem pedig alperes**) által beszerzett Szegedi Járásbíróság 31.B.875/2015/96. számú jegyzőkönyvének első oldalából megállapítható, hogy felperes a [REDACTED] pünetetelőjárásban **2016. június 27.** napján került tanúként meghallgatásra.

Az alperes **A/3.** szám alatt csatolta a [REDACTED] cégmásolatát, melynek 33. oldalán található **28. rovata** alapján

A fentiek alapján megállapítható, hogy felperes több, mint 6 évvel a felszámolás elrendelése után tett tanúvallomást, **6 év elteltével köztudomású tényként** hivatkozom arra, hogy nyilvánvalóan **senki sem, így felperes sem tud/ott minden részletre, teljesen pontosan emlékezni, de ezen köztudomású tény nem vezethet arra, hogy az alperesi közlés a valóságnak megfeleljen.**

Ugyanakkor a Szegedi Járásbíróság 31.B.875/2015/96. számú jegyzőkönyvének 2-6. oldalai alapján tényként megállapítható, hogy **felperes 4,5 oldalas jegyzőkönyv tartalmú érdemi tanúvallomást tett**, melynek során többek között azt is elmondta, hogy

### **3. oldal:**

3. bekezdés utolsó előtti mondat előtti mondata:

„Az **elszámolás a két cég között** úgy történt, hogy az elvégzett szállítási munkákat teljesítési igazolás után 30 nap múlva az építésvezető leigazolta, a könyvelésen keresztül számláztunk a [REDACTED] felé, mely 60-90 napra került teljesítésre.”

utolsó bekezdés 2. mondata:

„A finanszírozás az elvégzett munka után 1 hónappal **kölcsön formájában történt, kölcsönként** finanszírozta a Zrt. a munkát, amiket később a számlák ellenében kompenzáltunk.”

utolsó mondat:

**„Fél évente lettek a számlák összevetve a kölcsönösszegekkel, ha jól emlékszem.**

██████████ végeztük az összevezetést.”

**4. oldal:**

első bekezdés 8. sora:

„Mikor ██████████ elment a cégtől, nem tudom hány kompenzálásnak kellett volna megtörténnie, **nem emlékszem pontosan, talán 3-4.**”

első bekezdés 13. sora:

„A Kft. által igénybe vett **kölcsön visszafizetésére meg volt a reális lehetőség**, mert ha az autópálya építést befejezte volna a társaság úgy, ahogy tervezte az eredeti felállásban, akkor igen. **A fennmaradt kölcsön oka az lehet, hogy nem került befejezésre a projekt.**”

első bekezdés utolsó mondata:

„Én egy jó döntésnek gondolom a két cég ilyen jellegű kapcsolatát, mert így a teherszállításhoz **kapcsolódó bevétel mind a cégcsoportnál maradt, mert száz százalékosan ██████████ tulajdonú** volt a Kft. **Üzletileg nem lett volna jobb, ha más, külsős céget bíz meg ezzel a munkával a Zrt., mert akkor más szállítási árakon dolgozott volna a ██████████ számára.**”

2. bekezdés első mondata:

**„A működési költség kölcsön formájában lett finanszírozva minden, ami a Kft. működési körében felmerült.”**

2. bekezdés 2. mondata:

„Hogy a Kft-nek volt-e olyan számlája, mely nem került kiegyenlítésre a ██████████ ltal, nem tudom, mert nem tudom az utolsó teljesítési igazolásokat és számlákat a **felszámolási eljárás** előtt zárásként bekompensálták-e vagy sem.”

2. bekezdés 10. mondata:

„Míg ügyvezető voltam, végig **folyamatos működés** volt, csak az időjárástól függött. Egyfolytában üzemeltek az eszközök.”

3. bekezdés első mondata:

„A **szállítmányozás** volt a fő tevékenység.”

**5. oldal:**

első bekezdés 17. sora:

**„Csak a Kft. működési költségei voltak, erre lett felhasználva a kölcsön, munkabérre, lízingdíjra, bérleti díjra és karbantartásra.”**

**6. oldal**

első bekezdés 2. sora:

**„A Kft. a fennálló tartozását folyamatosan tudta csökkenteni a számlákkal.”**

A fentebb idézett közokiratban rögzített felperesi mondatok ellenére a Kúria is arra az Alaptörvény 28. cikkében rögzített **józan észbe és a jogalkotó célba ütköző téves, tisztességes eljárásba, jóhírnevembe ütköző** következtetésre jutott, hogy a józan észtól, köznyelvtől, átlagolvasói szemszögtől eltérően a „a felperes **nem emlékezett arra, mi lett a [REDACTED] kapott pénz sorsa**” alperesi állítás egy megalapozott, **nem teljesen okszerűtlen**, a logikus gondolkodás szabályaival ellentétben nem álló, tényállításként megjelenő **következtetés.**”

Ismételten kiemelem, hogy a szegedi tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal első bekezdés 17. sora az alábbiakat tartalmazta:

**„Csak a Kft. működési költségei voltak, erre lett felhasználva a kölcsön, munkabérre, lízingdíjra, bérleti díjra és karbantartásra.”**

Álláspontom szerint **önmagában ezen felperesi nyilatkozat** (a többi 4,5 oldalas felperesi tanúnyilatkozat mellett) alapján megállapítható, hogy valótlan tényállítás, hipotetikusán, ha következtetés lenne (amelynek alapját a perbeli hírműsorrészlet, a **„Burkolt pártfinanszírozás Szegeden”** felirat közben nem tartalmazza), akkor pedig a logika szabályával, a józan ésszel ellentétes következtetés.

Az Alaptörvény 26. cikke alapján **„A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve...”**, ami a Kúriára is vonatkozik, ennek ellenére a Kúria eljárás során nem alkalmazta, illetve jogellenesen értelmezte az **Alaptörvény VI. cikk (1)** bekezdésének és **a IX. cikkének (1) és (4) bekezdését**, valamint azokat és a **XXVIII. cikk (2) bekezdésének összevetései** alapján az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében helytelen eredményre jutott az ún. **szükségességi és arányossági teszt elvégzése** alapján.

A 7/2014. (III. 7.) AB határozat [49]-[50] bekezdéseiben, valamint a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat [31] bekezdésében kifejtésre került, hogy **menyire járt el kellő gondossággal az információ továbbadása során a sajtószerv, ami alapján megállapítható, hogy nagyobb körültekintés várható el, ha a közlés jóhírnév sértésére is alkalmas.**

Az **Emberi Jogok Európai Bírósága** hasonló szempontokat rögzített a sajtófelelősség vizsgálata kapcsán [Magyar Jeti Zrt. kontra Magyarország, **EJEB (11257/16)** 2018. december 4. 76-77.].

**A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség:**

**A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria ezen bekezdéseiben a „kölcson felhasználásának olyan részleteiről, és számairól nem teljesítette a 7/2013. (III.1.) AB határozat indokolásának [34] és [38] bekezdéseiben foglaltakat, azaz kellő mélységben nem adott számot határozatában arról, hogy a jelen panaszomban is idézett (ld. 12-14. oldalak) felperesi nyilatkozatokhoz képest 6 évvel később ahhoz képest, hogy a felszámolás megindult, tehát még azt megelőző időszakra nézve mégis a kölcson felhasználásának milyen részleteiről, és milyen számairól kellett volna még tudnom beszámolni???**

**Sem a Fővárosi Ítéltábla, sem pedig a Kúria kellő mélységben nem adott számot határozatában arról, hogy jelen ügyben miért tért el a jelen panaszomhoz mellékelt Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.798/2019 ügyszám alatt helybenhagyott Fővárosi Törvényszék 27.P.21.233/2019/6. számú ítéletének indokolásának 4. oldalán rögzítettektől, miszerint**

**Ennek megfelelően a sajtóper nem lehet fóruma annak, hogy az alperesi szerkesztőség utólag kísérelje meg összeszedni állításait megalapozó bizonyítékait.”**

**Továbbá miért tért el a Kúria Pfv.IV.21.392/2018/6. számú ítéletének indokolásának [26] pontjában rögzítettektől, miszerint**

**„A tudósításnak a korábbiak szerint összhangban kell állnia az adott eljárás aktuális állásával, ami a jelen esetben azt jelenti, hogy a gyanúsítás tartalmát legalább köznyelvilag helyesen kell megadni, vagy legalább azt megjelölni, hogy a nyomozás mely adata vagy irata alapozza meg a megjelölt gyanút. A bizonyítás ebben a körben az alperesi sajtószervet terhelte.”**

Sem a Fővárosi Ítéletábrla, sem pedig a Kúria kellő mélységben nem adott számot határozatában arról, hogy hogyan lehetséges egy tisztességes, józan észnek megfelelő sajtóperben olyan bizonyítékra hivatkozni alperesi részről a perbeli cikk megjelenésének napján NEM állt alperes rendelkezésére.

Sem a Fővárosi Ítéletábrla, sem pedig a Kúria kellő mélységben nem adott számot határozatában arról, hogy miért nem alkalmazták a perben a Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontját, miszerint „A határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható.”

Ugyanis az eddigi bírósági döntések alapján nem kell alkalmazni a Pp. 495. § (2) bekezdésének c) pontját, nincs jelentősége annak, ha alperes semmit sem válaszolt, semmilyen okirattal nem rendelkezett a perbeli cikk megjelenésének a napján.

A tisztességes eljárásról és a jó hírnevemhez való jogom és a véleménynyilvánítás jog korlátjának megsértése a perbeli cikk és annak címe tekintetében:

Jelen perben a  **tisztességes eljárásba és józan észbe ütköző módon** a Kúria ítélete figyelmen kívül hagyta azon releváns körülményt is, hogy a velem kapcsolatos, a köztudomású tények szerint is sérelmes valótlan alperesi tényállítás (nem pedig vélemény) a perbeli hírblokkban szereplő olyan valótlan tényállítás, melynek egyik célja az **olvasó figyelmének felkeltése** (ld. 8/2018. (VII.5.) AB határozat indokolásának [31] pontja) és egyúttal a **hitelességem megkérdőjelezése** volt, ami alól alperes nem mentesülhet, mert nem igazolta a 34/2017. (XII. 11.) AB határozat indokolásának [50] pontjában foglalt körülmények fennállását.

A Kúria indokolásának [25] bekezdése („Okszerűen, logikai hiba nélkül vezette le azt a Kúria szerint, hogy tényállítás formájában ugyan, de **alapvetően véleményt formált** az alperes a felperes tanúvallomásáról. Ennek a véleménynek valóban volt tényalapja annyiban, hogy a felperes a büntetőügy tárgyalásán tett tanúvallomásában több lényegesnek tekinthető kérdésre nem tudott választ adni, illetve úgy nyilatkozott, hogy bizonyos adatokra, körülményekre **ma már nem emlékszik**. Miután a felperes az adott időszakban a kérdéses gazdasági társaságnak felelős vezetőjeként tevékenykedett, ezért a Kúria szerint a véleménynyilvánítás szintjén kritizálható az, ha bizonyos adatokra nem tudott visszaemlékezni, függetlenül attól, hogy valóban jelentős időmúlás következett be.”) álláspontom szerint az átlagolvasó szempontjából a józan észbe ütközik és ellentétes a társadalmi közfelfogással, a szavak általános jelentésével, így megalapozatlan és Alaptörvény-ellenes.



A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség:

Sem a Fővárosi Ítéletábrá, sem pedig a Kúria nem adta kellő mélységű magyarázatát annak, hogy „alapvetően véleményt formált” indokolás milyen módon áll összefüggésben a jelen panaszomban is idézett (ld. 12-14. oldalak) a cég felszámolását 6 évvel később (!!!) tett felperesi nyilatkozatokkal, mégis a kauzalitásnak, oksági láncolatnak, a józan észnek, a tisztességes eljárásnak és a jó hírnevem védelmének hogyan tudott megfelelni a jogerős ítélet, szemben a korrekt, előbbi alapvető jogaimat nem sértő elsőfokú ítélettel szemben.

Az alperest megillető véleménynyilvánítás (sajtószabadság) jogának gyakorlása nem korlátlan (ld. IX. cikk (4) bekezdése), így jó hírnevemre vonatkozó alapvető jogom (VI. cikk) és az alperest megillető véleménynyilvánítás, illetve sajtószabadság (IX. cikk) és a negyedik Alaptörvény módosítással beiktatott IX. cikk (4) bekezdésének egybevetése, mérlegelése avagy ütköztetése során (bár nincs arra utalás a Kúria vagy a jogerős ítéletekben, hogy az megtörtént volna) az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében az alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható (ld. 1/2013. (I. 7.) AB határozat [65] bekezdése), aminek sem a jogerős, sem pedig a Kúria ítélete nem felel meg.

A perbeli

cím egyértelműen, a köztudomású tények alapján is bűncselekmény elkövetésével hozta összefüggésbe személyemet, amit a PK 12. II. pontja alapján a mérlegelés során érdemben figyelembe kellett volna venni, sőt a Kúria által is figyelmen kívül hagyott 8/2018. (VII.5.) AB határozat indokolásának [31] bekezdése alapján

„Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanakkor a szóban forgó szempontokat eltérően kell érvényesíteni egy cikk címének megítélésakor. A cím nem egy a cikk mondatai vagy fordulatai között, hanem az **olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés**, amelynek így adott esetben a személyiségi jogok sérelmére nézve is fokozott hatása lehet. Ez a kiemelő, hangsúlyozó szerep az írás címének önálló jelentőséget ad, amihez **önálló értékelésnek** kell társulnia a személyiségvédelem körében. Az írás címének megítélése ezért nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben.”

**PK 12. szám**

II. A sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a **maga egészében kell vizsgálni**. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a **társadalmilag kialakult közfelfogásra** is.

**A perbeli leadnek (bevezetőnek), miszerint**,

**álláspontom szerint csak egyetlen egy értelmezése van az átlagolvasó szempontjából, nevezeten, hogy felperes a szegedi bíróság előtt nem tudta elmondani, hogy mi történt, hogyan került felhasználásra „a vádirat szerint, több, mint 400 millió forintot”, ami iratellenes, tehát nem felel meg a valóságnak a Szegedi Járásbíróság 31.B.875/2015/96. számú jegyzőkönyve alapján (ld. jelen panaszomban is idézett (ld. 12-14. oldalak) felperesi nyilatkozatok).**

**Mind a másodfokú bíróság, mind pedig a Kúria a mérlegelésük során súlyosan tévedett, mert a Pp. 266. § (2) bekezdése alapján köztudomású tényként megállapítható, hogy ellenem már büntetőeljárás indult volna (pl. sikkasztás vagy csalás miatt), ha nem tudtam volna [REDACTED] büntetőeljárásban 2016. június 27. napján tanúként a Szegedi Járásbíróságon érdemben és részletesen nyilatkozni a kölcsönről, annak sorsáról, azaz, hogy miután a [REDACTED] anyagcégtől megérkezett a kölcsön, azzal mit tettem [REDACTED] mit tud erről a több, mint 6 évvel korábban ügyvezetőként.**

**Hangsúlyozom, hogy ügyvezetői munkám vonatkozásában sem büntetőjogi, sem más jogi értelemben a felelősségem soha fel nem merült.**

**3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek**

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését a 2019. augusztus 19. napján kelt felülvizsgálati kérelmemben kértem, azonban a **Kúria Pfv.IV.21.268/2019/2. számú végzésével** elutasította kérelmem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

**Az /1. számú felhívásnak és a fenti (fejlécben hivatkozott, Főtitkár úrral folytatott) elektronikus levelezésnek megfelelően csatolom az Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárásra kiterjedő ügyvédi meghatalmazásomat.**

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványom **nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.**


Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő (személyes) **adataim** nyilvánosságra hozatalához **nem járulok hozzá.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

A Kúria **Pfv.IV.21.268/2019/5.** számú ítélete igazolja (ami az iratanyag részét képezi).

Budapest, 2020. június 05.

Tisztelettel:

 indítványozó (felperes)

képv.:

dr. Litresits András ügyvéd

(minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírásom elhelyezve az első oldalon)

